

ЦЪНИ.
За абониране на вестника:
За година 14 л.
6 месеца 7 л.
въ странство за година 18 л.
За обявленията:
На 4 ст. за паро. редъ 15 ст.
" 1 ст. 50 ст.
" другиъ ст. 30 ст.
За обивиците на ежда, пристави се плаща по 10 ст. на дума,
ако се публикуват по три пъти,
или по 5 ст., ако се публикуват само по единъ път.
За многогратни обивици се
правят отстъпки.

**АБОНИМЕНТЪ СЕ СЪБИРА ВЪ
ПРЕДПЛАТА**
Записването на новъ абонатъ
става всичко отъ началото на
месеца.

Единъ брой 15 ст. 6 л.

ЧЕРНО МОРЕ

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТИНИКЪ

ОСНОВАНЪ ВЪ 1891 ГОДИНА.

Излъзва въ Четвъртъкъ и Недѣля.

"Всички права на свободата сѫ основани на правдата, за туй първата длъжност на свободата е да защищава правдата".

Единъ брой 15 ст. 6 л.

Стопанинъ П. БОБЧЕВСКИЙ

Фотинка Д. Русева

— и ё —

Иванъ К. Поповъ

сгодени.

Шуменъ

Котелъ

Варна, 14 Януари 1895 г.

Адвокатъ
д-ръ Василь Константиновъ

и

Якимъ Ивановъ

Извѣстяванъ на интересуващите се,
че се съдружихъ и приематъ да
водятъ и защищаватъ всѣкакъвъ родъ
чужди дѣла предъ всички съдиици
на Княжеството.

Нървийтъ имаписалището си въ Ру-
се, а вторийтъ—въ Провадия.

1—725—1

WEINVERKAUF

In den Kellereien zu Euxinograd liegen grösse Posten Weiss und Rothweine,
stammend aus den f黵stlichen Weinbergen,
 zum Verkaufe

Die Weinbau-Verwaltung.

ПРОДАЖВА НА ВИНА

Въ депозита на Княжеския лозя
въ Евксиноградъ се памира за проданъ
голямо количество бѣло и черно вино.

Прѣдприемачътъ на
Княжеския лозя.

3—721—3

ЛИБЕРАЛИЗЪМЪ И КОНСЕРВАТИЗЪМЪ.

Либерализъмъ и Консерватизъмъ у насъ се роди при нареддането на Конституцията въ Търново, предъ 1879 година. Едва ли има нужда да се връщаме назадъ още отсега, за да разправиме и търсимъ подобно принципътъ, когто родихъ либерализма и консерватизма тогава. Тъзи работи почти всѣкой у насъ знае, всички сме още съвременници на това минуло. Въ общи чѣти и по-доволително точно, че кажемъ, че раздѣлянето на народа ни въ два голями лагера тогава имаше за ръководища сила принципътъ: пълна политическа свобода изведнъжъ и растяща политическа свобода постепенно, съразмѣрила съ културното развитие на народа ни. Два лагера, двѣ партии въ самото учредително събрание се удариахъ тогава съ тѣзи два принципа и побѣдили принципътъ за широката свобода изведнъжъ,

а не постепенно. Побѣдихъ либералитъ противъ консерваторитъ. Умнійтъ и добросъвестниятъ читателъ ще да знае въ сърдцето си ионе, че борбата тогава не се дължи на искънде съзнателно и вѣщо разбиранье на тия принципи; никой не може да поддържа, че въ учрѣдителното събрание представителитъ, съ искключение едва ли 5% отъ тѣхъ, разбирахъ и ющо отъ условията, отъ добритъ и лояни страни на конституционното управление въобщѣ. Побѣдихъ либералитъ за туй само, че всички въ опова врѣме бѣхме жъдни за политическа свобода и колкото можехме повече се лакомѣхме за пълна и безгранична обща свобода, та не допушахме нико дума да става за искънди предпазителни мѣрки, които иц се посочвахъ за запазването на една разумна свобода, непоколебима предъ наклонноститъ къмъ злоупотребления—съ-нѣж. Ръководителитъ на принципа за неограничената свобода не бѣхъ хора, които да не разбираятъ, че ако по свѣта има свобода, има и злоупотребения съ нея и че, следов., не е току праздна дума на състоянието, да се предварди ти отъ кривите пажици, отъ *слободията*. Но тѣ се ползвахъ отъ невинното стрѣмление на народа ни къмъ неограничената свобода, усиливъ даже тия народни чувства съ разни непрѣоражителни още въ началото агитации, че привърженниците на една разумна свобода искатъ да вържатъ на ясла народа, искатъ да чорбаджийствуватъ, да търчатъ народа, съ една дума, обявихъ ги за „черни дуни“ и ги побѣдихъ.

Не искаме да бѫдемъ упрѣвани въ пристрастие, въ поддържане властуващи. Привърженици на всѣки добросъвестенъ бѣлгариинъ да размисли съ сериозно внимание началото на либерализма и консерватизма и като тури рѣка на сърдце, да се произнесе: не стоя ли тъй святата истини? Всички документи отъ 1879 година говорятъ туй.

Консерваторитъ, но пажи на създаването една разумна свобода, обуздана отъ слободинъ, бѣхъ отишилъ далечъ, отколкото трѣбвало да отиджатъ: тѣ искахъ искънди ограничения за печата, за сдружаванията, за общото гласоподаване, за законодателната власт подъ цензъ въ избора. Кой знае, може-би и да имахъ право, защото предлагахъ да бѫде такъвато конституция само за 5 години; но и ний и днесъ още не можемъ да се съгласимъ, че сѫ имали право, главно, защото можеше да се постигне гонимата имъ цѣль

—разумна свобода—съ по-леки и не нарушащи демократическите принципи условия; още по-вече, че предложенитѣ имъ тежки мѣрки явно не се съобразявахъ съ основа силно течение въ народнитѣ чувства къмъ пълна политическа свобода, което и стана причина да не се приемѣ даже нищо тѣхно, за да може се-накъ да се принесе иѣкаква полза.—

А либералитъ, по пажя на своите принципи за безусловна и широка политическа свобода, бѣхъ отишилъ твой сѫщо далечъ, като допустихъ папъли и *слободията*, та въ края на краишата се видѣхъ сами въ нужда да взематъ вече *незаконни* противоконституционни мѣрки за обуздането на допуснатата си безусловна свобода, и съ това станахъ далечъ не консерватори, а —дори сѫщински тириани на парода си, като се увѣдохъ по всички пажици на деморализацията и чрезъдѣлахъ най-жестоко един-други го помежду си, щомъ се отеглихъ консерваторитъ побѣдени.

Десетъ-годиненъ единъ режимъ оставихме скоро задъ себе си, въ който исклучително либералитъ играхъ политическата роля у насъ. Тѣ, исклучително тѣ, правихъ Съединението, Войната, Свѧтиято кн. Александра, Регенството, Бунтоветъ, Избралието новъ князъ и пр.—като се изрежда историята ни до 18-и Май 1894 г.—Въ всички тия дѣла на либералитъ, консерваторитъ се намѣсахъ по единично, и, забѣлѣжително е, само когато се имаше нужда отъ общи усилия при настѫпалитъ редъ бѣдствия за страната, и посѣтъ пакъ липсвахъ отъ властъта, безъ дълговрѣменно по-нататъшно участие въ управлението.

Само въ борбата, пакъ общено-народно течение, консерваторитъ се намѣсихъ противъ Стамболова, и то пакъ, споредъ разказването на „либерала“ д-ръ Радославовъ, съ много молби и едвамъ придумани, само и само да се каже, че и тѣ съ нападо—види се, безъ тѣхъ г-да Радославовъ—Тончевъ, „либералитъ“, не сѫ се виждали въ сила. Не ни е цѣлъта тукъ да укоряваме, а да видимъ прямы логически съображения. Чели сѫ всички и чули сѫ думите тѣкъ на Стамболова, че, като е виждалъ единствителното управление на Стамболова, не е могътъ съ достойно оправдание да се откаже отъ участие въ управлението,—види се, както иска да каже, не щѣтъ и да знае, какво става въ отечеството му, ама пѣмало какво да стори, за да не се излага . . .

Дойде 18-и Май 1894 год. и на управлението искочи като ръководител консерваторитъ г-нъ Стоиловъ, съ другаря си г-на Начевича, въ дружба и съ либералитъ г-да Радославовъ и Тончевъ (послѣдниятъ „казионенъ“ либералъ) и съединиста г. Ив. Евст. Геновъ. Почтихъ се агитиратъ за народ. представители и ръководителъ консерваторъ г. Стоиловъ излѣзе съ программа чисто демократическа, подчленена напълно на Конституцията, безъ *думица за бишши консервативни принципи върху управлението*. Г-нъ д-ръ Радославовъ до скоро проповѣдавше въ органите си, че г. Стоиловъ още въ „съединената опозиция“ билъ казалъ, че вече не поддържа старитъ, отъ 1879 год., консервативни принципи слѣдъ толкова години и практикуване на политическия животъ и че поддържа вече реформи либерални, демократически. Той, г. Стоиловъ, проповѣдава послѣдното и на всѣкаждъ съ тържествени програмни рѣчи. Това направление на г. Стоилова въ политическата му дѣятельност, при туй, се доказва (безъ всѣка възможност да се критикува) съ всичко, и то тамъ, дѣто трѣбва да се търсятъ доказателства за подобна посока, а именно—въ Народното Събрание: ни признако отъ консервативни принципи има въ проектъ и законъ отъ послѣдната сесия, а напротивъ може да се нареди и нѣколько мѣроприятия безспорно либерални.

Между туй, днесъ радославистите, каравелистите и цанковистите трѣбватъ и си класть космитъ съ уверението, че управлението било заето отъ консерватори! Тѣ безразборно викатъ сега „консерватори“ само защото двамата министри, Стоиловъ и Начевичъ, били въ министърство консерватори! Тѣ нападатъ правителството на Стоилова за почти всѣка негова работа и работата му наричатъ всѣкога консерваторска! (Не сме съдѣли да оправдаваме или укоряваме работъта на правителството и властъта, а думата ни е тукъ само за консерватизма и либерализма и по тия термини разминаваме). Изборитъ станови „кървави“: иѣкото билъ измамъ отъ властуващи; пѣдѣ арестували, били интернирали; един-каждъ полицията произволничала, истезавала, и пр., и всичко това било съ „консерваторска“!

Каква е тая работа?

Какво общо иматъ всички тия народни „консерватории“ съ принципа на консерватизма, та да приематъ и тий, че всичко тий ин-

ДРЕССЪ.

за писма статии и ръкописи:

До Редакцията.

За обивици и обивици:

До Администрацията.

За пари (из бонаре и засилни)

До П. Бобчевски.

Редакцията не отговаря за съхранението на публикуваните писма и съобщения, иако не е съз отъ специални и допълнителни.

Неупотребенъ ръкопис се връща, ако се платятъ пощенските разходи.

Неплатени писма не се приематъ.

сано е само „истра „консерваторици“? „Либералитъ“ чисти ли са от тия работи, та ги наричат „консерваторици“? Или, белкимъ, „либералитъ“ Цанковъ, Каравеловъ, Стамболовъ и, храми Боже, Радославовъ не ще допускатъ въ бъдеще той родъ умишленни и неумишленни работи въ властва, та затуй ги наричатъ „консерваторици“?

Прахъ, недобросъвестни партизански маневри само за достигане властва—е всичкото това на сила въръщане назад съ либерализъмъ и консерватизъмъ, казваме ний. Ний виждаме, че вече у насъ почва за консерватизъмъ и либерализъмъ имена, защото имена борба на принципите имъ. У насъ пъма вече партия политическа съ консервативни принципи, а има въвсто и нещ партия нова, названа „Народна“, съ извѣстна своя програма, обявена отъ шефа на тая партия, г. д-ръ Стоиловъ.

Може да ни се каже, че консерваторитъ играятъ на въжье съ разни „народни партии“ и „демократии“. Добрѣ; но тѣ вече не могатъ да бѫдатъ консерватори, тѣ не могатъ вече да прокарватъ въ управлението принципите на консерватизма, а съ дължни да прокарватъ програмата си, съ демократически принципи и реформи. Това не е ли тѣ? Инакъ, ще загубимъ съвестните си послѣдователи, ще станатъ сигурно тири и ще надникнатъ безвъзвратно.

Тѣ разбираме и виждаме инициативното партийно политическо положение въ страната и осъждаме безщадната, безпринципната, искусствената борба между опозиция и правителство чрезъ недобросъвестното експлоатиране на старите рани—либерализма и консерватизма. Дори днешните кабинетъ говори рѣзко и несъмѣнно, че той иѣма работа съ консерватизъмъ: Геновъ, Величковъ, Маджаровъ консерватори ли са? Тѣ казватъ на всеуслышание, че иѣматъ пицо общо съ принципите на консерватизма. Тогава?

Зашо е, Боже мой, тая безчестна маневра въ партизанството у насъ? Иѣма ли да почнемъ вече принципна борба?—Нази Боже, да, нази Боже, ако продължаваме също то неразбрано старо партизанство!

—•—•—•—

ДНЕВНИ БЪЛГАРКИ.

ОФИЦИАЛНИ.

— Уволиенъ е, по собствено желание, прокуроръ при тужилица окр. съдъ г-нъ д-ръ Константиновъ и на мястото му е назначенъ бившиятъ членъ при този съдъ г. д-ръ Милковъ.

— Рѣшението на Народното Събрание, за построяването на Бургаското и Варненското пристанища, съ публикуван въ „Дѣрж. Вѣстникъ“, бр. 10.

— Въ същия брой е публикуван и Законъ за проектирането и построяването на железнодорожната мрежа въ България.

СТОЛИЧНИ.

— На 27 Януари станъ погребението на бившия съдебенъ приставъ Антонъ Трухчевъ. Расправяютъ, че той билъ отровенъ по незнание отъ иѣкото си новопрактикующъ лѣкаръ, който му прѣписалъ за гаргара на 200 гр. вода 6 гр. растворъ кокаинъ и на болния и доманинъ казалъ, че това лѣкарство е за пиење.

— Говори се, че либералната фракция на г. Радославова проектира да издаде покана къмъ всичките съществуващи партии да се събератъ на митингъ на 2 Февруарий противъ правителството.

— На 29 Януари иѣко отъ него-вите послѣдователи и на г. Стамболовъ бѣхъ събрали на площадта „Св. Кралъ“ безъ да има иѣкото покана, и съдъ малко се разбѣгахъ.

— Говори се положително, че полицията е взела най-строги мѣри за прѣкрайване на въведените на насъ саморасправии. Това ти трѣбва да направи съ врѣме, безъ да гледа побойниците отъ коя съ партия, тѣ като вслѣдствие на тѣзи саморасправии произлизатъ и разни нежелателни последствия,

— На 28 Януари г. Драганъ Цанковъ бѣ распрѣсънъ изъ столицата единъ печатенъ листъ „отворено си писмо“ до приятелите си, съ което имъ благодари за поздравленията, които е получилъ съ писма и телеграмми и че на скоро щѣ да се яви прѣдъ тѣхъ съ подробната програма, която щѣла да бѣде подписана не вече отъ така на-рѣчените Цанковисти, Каравелисти, Радослависти, Казионни и Социалисти, а чисто и просто отъ либерали-свободолюбци, и че на знамето щѣло да бѣде написано помирение съ Россия, за да се извадѣла България отъ това гибелно за нещ положение, което всѣкога щѣло да докарва на власть ту стамболовици, ту консерваторици, а на края съ мото: кръсте божий, помози!

И това чудо ще видимъ.

—•—•—•—

ВѢТРЪШНИ.

— Народнитъ представителъ г. Тони Радевъ, отъ Нови Измиръ, бѣше тия дни въ града ни. — Като посети редакцията ни, въ разговорите разбрахме, че се намѣрвалъ въ дни на изборите, 29 Януарий въ Шуменъ. Взехме и му прочетохме публикуваната въ вѣстниците телеграмма, че въ изборите въластва се намѣсила и насилна изборите, като го питахме да ни обади по съвѣтъ: не е ли истина всичко написано въ телеграммата? Той се възмутъ и расправи цѣлото течение на агитациите и избора. „Давамъ си главата, казва той, ако телеграммата е по пълномощие на 2000 избиратели, защото виждахъ, че тънката на Краева бѣше въ никой случай не по-вече отъ 40 души“. Отъ обстоятелствените и обширни обяснения на г. Радева ини се убедихме, че въластва се е намѣсила съвѣтъ законно, по желанието и на първи граждани и на бюро, (безъ Краева) за да прѣдотврати неминуемите скандали; че полицията и войската не е посѣгната и не поизрѣчала на избора ни пай-малко, нито съ бѣркане въ бюлете-тичите на избирателите, чито съ запрѣщение кому да било да гласоподава. Ни единъ бѣгъ и посѣгътъ. Войската дошла и съ колоната си само раздѣлила побойниците, за да не могатъ да бишатъ, безъ повече.

Като знаемъ всичко това, не можемъ да не съжаляваме г. Краева, че е надилъ да си служи съ разни неуважавания въ обществото си елементи, съ исключение единъ-двамата си другари, за да комирометрира тѣ и себе си. Собствено иѣко за избора, не остава да се каже иѣко противъ законността и правилността му. Свѣдѣннята, които добихме отъ г. Радева, се подтвѣрждаватъ и отъ други лица очевидци, даже отъ агитатори на опозиционния кандидатъ г. Хр. Попова.

— До колко сме прѣдади вѣрно въ миниля си брой историята на скандалите въ Козлуджа, читателъ ще се убеди още по-положително отъ съдѣната телеграмма, която е подадъл Козлуджански Мировий Съдия Ковачевъ на Негово Царско Височество и която виждаме напечатана въ в. „Свобода“:

Варна, 22-и Януарий 1895 год.

София.—Негово Царско Височество Княза, копие в. в. „Свобода“ и „Нар. Права“.

О врѣме телеграфирахъ на респективните министри, че тукашната полиция е побѣнила и молихъ да се взематъ мѣри за тържеството на законите, защото членъ отъ допълнението къмъ Врѣмennитѣ Съдебни Правила, не само че се оказа безсиленъ, но майка ми и жена ми бидохъ поругани, защото съмъ го приспособявалъ до днесъ. Ако и да се измѣняха 20 дни неизрѣкъното бѣтенство на полицията, никой не е чулъ и не се е погрижилъ да запази правосъдието отъ продуктивните на г-на Стоилова режимъ. Ваше Царско Височество, днесъ ходихъ въ село Тапътько по служебни работи; на

врѣдънъ, като влизахъ въ село Козлуджа, придвижващи ме пронесени съ съдъ Анастасъ Коларовъ, по исканията на полицията извѣрили най-голямъ беззаконие до сега, почина да ме исува на мафика и жена, защото съмъ си позволилъ като съдия, дѣйствуващъ въ името на Ваше Царско Височество, да пустя незаконно отстъпката отъ полицията свободата на четири тукашни комици и учители Александър Темелковъ. Като му възразихъ, че съдиятъ има право, той ме удари въ устата, написъ гушата и малтрестира въ лѣвата област на главата, до като изгубихъ съзнание. Каруцарина турчинъ, който е тѣхенъ, свободно и съ олимпийско спокойствие си караше колата. Но рано донасяхъ на респективните министри и окр. управителя за вандализъмъ на полицията и пейната шайка, но не се обрѣли внимание. Както виждате, Ваше Царско Височество, и Вашите съдии, носителите на правдата съм поругани, бити и живота имъ е въ опасност. Окол. Началикъ и старият стражаръ всестранно ме ругахъ на майка и жена за съдийската ми доблѣсть. Азъ съмъ вече безсиленъ и прѣдъ грубата и вънъ отъ всѣкакъвъ законъ сила да функционира отъ името на Ваше Царско Височество, като съдия, и съпраща дѣйствията си за знамение на врѣмѧто. Ликътъ на Ваше Царско Височество съмъ облѣкълъ въ крѣпъ, тѣй сѫщо санкционирани отъ Ваши закони и вратитъ на сѫдилището, до като не възтържествува моята честь, като съдия, а заедно съ това и законите, прилагаеми само отъ съдиятъ. Моля, Ваше Царско Височество, дайте комуто се стѣда да разбере, че само правосъдните са най-върховна власт въ страната и то не трѣба да се тѣче отъ нечестивите, разтратници, вагабонти и пияници.

Козлуджан. Мировий Съдия: Ковачевъ.

Какво е туй? Ако иѣко съдия бѣде исува и бѣгъ отъ иѣко и полицията му казва: „не ми е работа да затваря, има съдъ за частните обиди“, трѣба да обвие въ черно портрета на Княза, законите и да обвии, че не разглежда дѣла! Трѣба да се каже „Правосъдните въ трауръ!“. Съдия да бѣднеши и толкова глупавъ да бѣднеш—чудно иѣко!

— Отъ този брой почваме да даваме на читателите си въ този отдалеченъ край и Столични Новини. Този пътъ много антрефиленъ отъ тамъ, по причина на материала и късното получение на пощата, бѣхме принудени да изоставимъ, но въ бѫдеще ще ги помѣстяме повече редовно.

ТЪРГОВСКИ.

— Както виждатъ читателите отъ вѣниния отдѣлъ на вѣстника, телеграфътъ донася известие, че въ Америка и Россия вслѣдствие извѣредно гољмитъ студове тѣзи зими, сѫдбите щѣли да пострадатъ много.

Ако тѣзи новина се подтвѣрди, то-

ПОДЛИСТИНИКЪ

Телеграмми отъ провинцията. (а la „Народенъ Приятелъ“)

Бѣла-Слатина., 35 Януарий

София, Редакция „Нар. Приятелъ“.

Днесъ заклахъ 10 души. На 5 души одрахи вожитъ. Страхотни гољми.

За 10 хиляди скърбящи подpisalъ Яланджисъ.

Ловечъ, 36 Януарий.

Полицията поръчка на ковачите 100 желѣзни шини. Какво има да става—не се знае. Гражданите настърхихли. Подробности утѣ.

Луцианъ-Давърчиевъ.

Ловечъ, 37 Януарий.

Шипковетъ поръчани отъ Стоилова. Днесъ набодохъ на тѣхъ 27 най-голями граждани и ги разнасятъ изъ града. Гражданите се въртятъ на коловетъ и пинкятъ. Скоро ли ще падне правителството?

Луцианъ-Давърчиевъ.

Чирпанъ. 37 Януарий.

Чернотинъ избрахъ руския царь за кметъ и му явихъ телеграфически. Очаква се да пристигне тѣзи дни и да си завземе поста. Има ли министърска криза?

Ожиданъ

Габрово, 37 Януарий.

Копие фонъ-Махъ.

Стоиловъ заповѣдалъ на Манафа да растури всичките изове, отъ което постѣда наводнение африканско. Жителите бѣгатъ по баирицата. Има гољми загуби. 70 жени и 30 дѣца удавени и по-вече отъ 100 души ранени, осакатени и окуцили. Всички плачутъ. Министърството кога ще падне?

Гаванкалевъ.

Ломъ, 38 Януарий

копие фонъ-шарлатантъ.

Току-що заклахъ насрѣдъ улицата 9 души търговци, които си вървѣха мирно. Ако да не бѣше нашата партия, щѣхъ да заколятъ и женитѣ на търговиците. Чухъ, че клязътъ се разсърдилъ на Стоилова и щѣлъ скоро да го свали. Като стане това, явѣте телеграфически.

Безнадеженъ.

Пловдивъ, 38 Януарий

копие фонъ-Мискинъ.

Днесъ заклахъ Семерджиева. Иванъ Антонова го търсихъ да му одержи кожата, че да направи вътъ отъ нещ ботуши на руския царь, като казватъ, че царътъ само подъ туй условие се съгласява да направи „примирие“. Кой състави кабинетъ?

Ракетовъ.

Хасково, 38 Януарий.

(Много бѣзъз.)

Полицията истърга на много хора ноктетъ. Илачъ и писъкъ по улиците. Надъ ли кабинетъ?

Ослемалевъ.

Свищовъ, 39 Януарий.

копие фонъ-Паридай

Всичките тѣловци сѫ исклани. Прѣдателите тѣржествуватъ. Отъ радостъ извѣлъкохъ руския пароходъ „България“ па бѣрга, грабищъ го на рѣкѣ и го разнасятъ изъ града. Честните граждани треперятъ. Таквъзъ страхове не сме патили никога. Чухме, че надъмъ Стоиловия кабинетъ. Истина ли е това? Явѣте незабавно.

шашето земедѣлѣніе има да очаква много голѣмо подобреѣніе въ извѣстѣ, които на посѣтѣданіе бѣхѫ достигнали до минимумъ, всѣдѣствието голѣмка изложи съ хранитѣ най-всѣе отъ Америка, която воднияваше европейските иници.

БЮЛЕТИНЪ

и житината търковия въ Варн. скля.
Печатници: Андриади & Карабатакъ
Среда, 25-ти Януари 1895 г.

Станица	Багони	Либръ	Левъ	Продавач	Купувачи
Разгр.	1	563.4	6.85	Петровъ	Даматианъ.
"	1	58	7.20	Руесевъ	Варвери
"	1	583.4	7.321.2	Касета	"
Шипк.	1	581.4	7.25	Дружест.	Даматианъ.
Проф.	1	58	7.20	Арнаудовъ	Чичилианъ.
"	1	581.4	6.10	Мутафовъ	X. & Нан.

ГРАДСКИ.

— Цѣловодителът на друж. „Дружѣ“ съ едно писмо до редакцията ни разяснява върху писаното отъ града въ вѣстника ни минулъ пътъ, че съмѣтката на относителното лице е била върху 121 л. 80 ст. Цѣловодителът не споменува иницичко върху оплакваньето на лицето, че, съѣдѣ като се е исплатило на 15-ти Септемврий 1894, е било възано пакъ за сѫщитетъ пари на съдъ тъзи година.

— Стамболовската и радославистска телеграмма за акцизитѣ, за която споменахме въ минулъ си брой че се готви и испрати, — видѣхме вече напечатана въ в. „Свобода“. Като ю честохме, особено подсчитѣ, не можехме да се въздържимъ да не съмѣтъ. Бай-Ганю Чолаковъ, съ всички си суратъ, събрали подсчитѣ на хора ко-пачи на лози, дограмаджии, бездѣлници и разни Панковци, Анестевци, Арбовци, Войводови и Кара Ибраимови, а най-послѣ исфотографицѣ и себе си наредѣ. И какво било туй-сега? „Народътъ“ негодувалъ отъ акцизитѣ! Търговицѣ, които съ видѣли тая телеграмма, се дудиха на тая глупава маневра и, до когото узнахме, се чувствуваха прѣди-вики на отговоръ накът до Княза въ съвѣтъ противоположната смишъ. До съѣдуция брой.

ИЗЪ НАШИЯ ПЕРИОД. ПЕЧАТЪ.

„Български Новини“ пише за изборитѣ въ Търново тъй:

„Иницици, пристигнали тъй Търново днесъ, които съ били очевидци на извѣтияния на 22 тога изборъ за народенъ представителъ въ този градъ, ни доставиха положителни и безпристрастни съдѣдѣния за цѣлото течение на този изборъ, отъ който излиза, че изборътъ е станалъ съвѣршено свободно и правилно и че написането на полицита е станало не на избирателното място, а на улица Радецка, при кафенето Стара Планина, гдѣто двѣ противоположни тъни избиратели съ били заграмадили цѣлата улица и съ се приготвили за едно кръвопролитно сражение. Полицията съ голи шашки въ ръка се е стапала да раздѣли двѣтѣ тъни, за да предупрѣди стълковиенето, което можело да костува десетки человѣчески жертви, но иѣколко безразсѫдни личности отъ съединената тайфа на Халачева, Китанчева и Габровски съ се одѣростили да посѣгнатъ, да отнематъ отъ ръцѣтѣ на двама пѣни стражари шаникитѣ имъ, всѣдѣствието на което по-лицейските стражари по заповѣдъ на Околийскиятъ Началникъ съ унотрѣбили шаникитѣ си противъ нападателитѣ и заедно съ конниките стражари припушдили Халачевата тайфа да се отдалечи на около 30—40 раскрака по на горѣ по улдата. Съѣдѣ това пристигнали единъ вѣдъръ войници, които били поставени на улицата Радецка между двѣтѣ страни и чѣмъ по-дълъгъ това улицата била вече освободена отъ тънигътѣ, и свободното циркулиране по неѣ възстановено. Войницитѣ се повърнали въ казармата

си и гласуваньето, което не е било ини-то една минута смутено, защото случката е ставала на 200—300 метра далечъ отъ правителственото здание, вътре въ косто е ставалъ изборъ, си продължавало цѣлни дни безъ забо-лотно никакви инциденти. Пострадали са отъ удариѣтѣ съ шашки само четвъртица лица, отъ които двѣтѣ така легко, че то не съмѣтъ се подвъргнали на никакво лѣкуванье или привързане, а другите двѣ лица съ потърсили медицинска помощъ въ болницата за привързане ранитѣ имъ, безъ да е имало каква опасностъ за живота имъ. Онѣзи отъ нашиятѣ читатели, които съ-ступали лѣжитѣ на стамболовистите въ града ни за „безбройното количес-ко ранени и убити хора“ по избора въ Търново, ще видятъ още единъ пътъ, че и нашиятѣ тукъ стамболовисти не падатъ по-долу въ подлостта, лѣжата и шарлатанството отъ своятѣ събратья въ Търново и другадѣ.

Кандидатът на стамболовистите би-ть самъ нефѣтъ имъ Ст. Стамболовъ, който и получилъ 240 гласа, срѣчу по-вече отъ 2500 гласа, за правителствен-нитѣ кандидатъ М. Гайдова и 248 гласа за А. Людиканова.

Най-характерното иѣщо отъ Търновския изборъ, обаче, е че г.-да Халачевъ, Ив. Стамболовъ отъ една страна и Тр. Китанчевъ, Габровски и Людикановъ отъ друга — съ биле побратимили, прѣ-търъвали, изѣлували и даже фотографирали на общия си митингъ съ стамболовистите. Каква къса паметъ, каква политическа безхарacterностъ, каква подлостъ! Цанковъ чрѣзъ Людиканова, Габрововъ чрѣзъ Китанчева и съдни-листи чрѣзъ Габровски подаватъ рѣ-жакъ на Стамболова, за да смахжатъ стамболовицата на Стоилова“.

„Стара Планина“ се учи отъ София: „Не е истинѣ, че турско правителство се е присъединило къмъ протеста на австро-маджарското. Турското правителство, обаче, което е свободно и дома си да налага каквото ще берни, иска да взема отъ българеките стоки, колкото мито взема и нашието. То си е въ право“.

— Съдѣтъ вѣстникъ се учи още, че правителството вземало прѣдизвикателни мѣрки противъ холерата въ Цариградъ, както правѣли и съѣдѣнитѣ държави.

„Съгласие“, въ слѣдъвания си брой, всрѣдъ вихрите отъ гибѣвъ за пропад-илата кандидатура на г. Др. Цанкова, донася на читателитѣ си иѣколко тайни „записки“ по телеграфа, като ги придава на днешния министър-прѣдѣ-дателъ, на Вратчанска окр. управителъ и на Вѣлослатински окр. начальникъ. Запискитѣ („тайни документи“) се от-насятъ за избора на 11-ти Септемврий, когато бѣни се развалиха изборътъ на Др. Цанкова въ Вѣлослатина. Набѣга се именно, че споредъ хванитѣ запи-ски министър-прѣдѣдателъ пови-Вратчанска окр. управителъ на телеграфния апаратъ и му заповѣдалъ да растури избора или „чрѣзъ участване съѣдѣнитѣ или взимане списъци“.

„Съгласие“ прѣдава „запискитѣ“ буквально, като „автентични тайни доку-менти“ и обяснява, че щѣлъ да ги об-народва по-рано, но помоленъ бѣль рѣ-дакторътъ чрѣзъ други лица да не пра-ви туй.

Замисловаме се върху тия открития. Ний знаемъ, че Вратчанска окр. управителъ на 11-ти Септемврий бѣше г. Спасъ Соколовъ, който скоро слѣдъ този денъ биде уволненъ отъ длѣжностъ. Чу-вахме дори отъ него, че ималъ бѣль иѣко-важни секрети по избора, но не ги бѣхме узнали. Той псуваше за увол-нението си и се заканваше. Отъ друга страна, дори да допустимъ, че министър-прѣдѣдателътъ се е старалъ да осусти избора на Цанкова, не можемъ да се помиримъ съ мнѣнѣта, че той ю че е толкова наивенъ, да заповѣда участване съѣдѣнитѣ и взимане списъци, та да даде противъ себе си компрометиращи докumentи, когато би могътъ да за-новѣда въ по-община, но пакъ положи-телна форма, да се стараѣтъ да не излѣзе Цанкова отъ уринтѣ. „Фитие“, „Велзвузъ“ ги кръщаватъ, а между туй да бѣдѣтъ толкова глупави, да дат-дѣтъ въ рѣдѣтъ на единъ свой чинов-никъ такива документи — странно.

Искаме да кажемъ, и да има иѣщо вѣрио, отъ тия запи-ски, много не ни

се вѣрва, че всичко въ тѣхъ е свята истина и че иѣма иѣщо принадено по случаи днешнитѣ ядове на царикови-стѣ. Ще се расправятъ, разбира се, тия „записки“ и пакъ не сѣдѣдимъ съ иѣ-ло внимание полемиката по автентичността имъ.

ВЪНШНИ.

Сърбия. Ири заврѣщаньето на Сръб-ски Кралъ въ Бѣлградъ. Министерски съѣѣтъ го е поздравилъ за добрия приемъ, който му се направилъ въ Франция.

— Всѣдѣствието извѣшиваньето на хо-лерата въ Цариградъ, срѣбъски меди-цински власти съ наложили 5 дневна карантинна за стоките и пътищите, и-дущи отъ Цариградъ.

Австро-Унгария. Отъ Зара телеграфи-ратъ, че сутринта на 10 Февр. и. с. въ Дѣржавната Гимназия съ се измѣ-рило портрета на Императора, други кадри, и географически карти експонирани на парчета. Назначило се е анкета, която не е дошло още до никакъвъ ре-зултатъ.

— Отъ Ливерпуль телеграфи-ратъ на Корѣспондентъ П. П. П. че прѣди иѣколко седмици, Китайски Императоръ имало намѣрене да абдикира, но как-то се вижда, напослѣдъ се отказалъ отъ това.

Въ Унгария студътъ билъ извѣрендо голѣмъ тѣлъгодина. Споредъ една телеграмма отъ Неща, почти всички съобщени въ Кралството съ прѣкъс-нити; а въ Мармаронъ имало трима хора умрѣли отъ студъ.

Англия. Въ долната камара Министра Грей съобщава, че Високата Портъ е рѣшила да не допуска никакви корес-пиденти на вѣстници въ доля Азия, до когото трае апекатъ относително Ар-менски въпросъ. Но разискваньето на отговоръ на троцкото слово, депутатата Редмондъ прѣдлагалъ да го помене, че врѣмето е дошло вѣже да се прѣ-стави въ парламента разрѣбненето въ-просъ Хомъ-Руля, което прѣдложение било отхвѣрлено.

Россия. Въ добре увѣдоменитѣ крѣ-гове не є знае още положително, кой ще бѫде наследникъ на Гирса. Възмож-ните кандидати съ. Симонъ, Нелидовъ, Лобановъ; но здравътъ ни Стала не му позволява да дойде за сега въ Петербургъ, но причина на голѣмътъ студове, а Нелидовъ е задържанъ на поста си, ионеже неговото присъствие се счита за необходимо сега въ Цариградъ.

— Индустриалниятъ вѣстникъ казва, че голѣмътъ студове ще причини врѣ-ди на сеидѣнитѣ въ срѣдна и юго-запад-на Россия. Колкото за южната страна на Империята за сега поне иѣма още страхъ за новѣдъ.

Америка. Отъ Н.-Норъ телеграфи-ратъ, че извѣстията отъ Ѣѣла Америка съ трѣвожни относително земедѣлѣнието, което е съвѣршено унищожено, по при-чина на голѣмътъ студове. Сумма хора измѣрли отъ студъ, голѣмо число звѣ-рове напускали горите и се приближаватъ до населенитѣ мяста. Вълнитѣ се показвали дору и до градовете, въ голѣми групи.

Ромжния. Въ сената, ромжнскиятъ лите-раторъ Урекъ развиъл интереси-ланцията си относително безаконията на Унгар-ската пощенска, администрация, която, отваряла писмата идущи отъ Ромжния и не пронескала ромжнски вѣстници. Интереси-ланцията моли правителството да вземе мѣрки и иска точното прилагане на пощенската международна конвенция.

Министра на Външнитѣ дѣла Лаго-вари отговаря, че той не може да бѫде интереси-ланцията върху дѣлата на мини-стрията на чуждите държави, и интереси-ланцията тѣ се отнася само върху Ромжно-Унгарската конвенция, която споредъ него не били нарушиени отъ унгарското правителство, отъ което може да се изиска само точното прилагане на прѣдписанията на тѣзи конвенции. (Силин рѣжонския даже и отъ самия Урекъ). Министра продължава и казва, че вѣка държава има право да не пронеска чужди вѣстници. Колкото за пренапрѣщането на вѣстници, като либералъ, той не може да си служи съ-рѣресали и да употреби съѣдѣнитѣ мѣрки. Попитанъ Урекъ: благодаренъ ли е отъ отговора на министра.

ворилъ утвѣрдително, само помолилъ министра да не пронеса унгарските вѣстници, които нападатъ Ромжния, до когато ромжнски вѣстници не бѫдатъ пропуснати въ Унгария.

ПИШАЩЪ НИ ОТЪ:

Манчестеръ. (Англия). Инициатива за търговия. Извѣстно е на търговската интелигенция, че отъ отварянието на Манчестерския каналъ за трафикъ се измѣнилъ тѣкмо 13 мѣсeca. Съ отварянието на канала се прѣдвиждатъ голѣма полза за търговицѣ, ионеже вмѣсто да се посѫтъ стоките съ желѣзни-цата отъ Манчестеръ до Ливерпуль и тамъ да се натоварятъ въ параходи за Цариградъ, Варна, Бургасъ и др.—тия параходи ще дойдатъ да натоварятъ въ Манчестеръ, та безъ друго търгови-ци ще сиѣстътъ най-малко 8 шиллинга на тонъ, т. е. прѣвоза отъ Манчестеръ до Ливерпуль. За това, туканинътъ търговици, които вършиатъ работа съ Левантските, Черноморските и Дунав-ските пристанища, се заинтересуватъ и рѣшиятъ да иматъ единъ митингъ на 28-ти Януари т. г. (новъ стилъ), въ ед-динъ отъ салоните на зданието, гдѣто Манчестерското Град. Общество Управление се помѣщава. Митингътъ се отвори въ два часа слѣдъ обѣдъ. Тоя митингъ избра една пето-членна комиссия, да отиде въ Ливерпуль и води прѣговори съ параходните дружества, за да сподѣлятъ параходите си въ Манчестеръ. За окончателно рѣшение, митингътъ се отложи за 1-ти Февруарий т. г. (новъ стилъ), когато комиссията ще съобщи резултата на прѣговорите съ Ливерпулските параходни дружества. Въ той денъ митингътъ се отвори пакъ въ два часа слѣдъ обѣдъ и се съобщи на митинга, че за първътъ Ливерпулски пристанище Параходни дружества се съгласяватъ да носятъ стоки отъ Ливерпуль за Левантския прист

"ПРИМОРСКИ" И РАБОТНИЦИТЕ.

(Ниесмо)

Съ удивление прочетохме статията „Гр. Варна и обществените съоружения“, поместена въ 1 брой на в. „Народна Самозащита“, а именно писаното относително едната съставеното Транспортно Акционерно Дружество „Приморие“. Нитахме се, какво ли е възбудило гнева на редакторите около именнията въстникъ противъ това Д-ство, по не можахме да отгадаемъ, а допускраме, че тъгът корижъ за това, защото в. „Черно Море“ го е похвалилъ . . .

Ще се помажемъ да отблъснемъ всички клевети, хвърлени върху това Д-ство, и не за да отговаряме и доказваме на в. „Н. С.“, а за да извадимъ отъ заблуждение общественото миение.

Този, който е гордъ-долу въ течението на работите на Дружеството, или нъкътъ който се е позанинтересувалъ за неговото съществуване, ще забължи и прѣди всичко, че пишачътъ на въпросната статия си е прѣдачърталъ да компрометира Д-ството съ общи и исхабени думи, както: „генефти“, „експлоатации“ и пр., безъ даже да иска да узнае, кои лица сѫ въ настоятелството, кои сѫ били инициатори и пр. А нъкъ за да узнае това, нѣмаше освѣнъ да разгърне в. „Черно Море“, който на врѣме обнаторва имената на избраните въ настоятелството. Въ въпросната статия ще четете, че г. Неновъчъ, Митничий Управителъ, билъ водителъ на Д-ството и ималъ 15 акции, г. Чалъковъ билъ дѣловодителъ, г. г. Паришевъ, Ариадовъ и нѣкога си Василъ Николовъ, извѣстниятъ акционери! Ний отговаряме, че г. Неновъчъ нѣма никакво вмѣшателство въ Д-ството, и не само нѣма 15 акции, ами нито една (който се съмнѣва, може да се увѣри въ кантората на Д-ството отъ квитационните книги); че г. Панають Чалъковъ е избранъ за прѣдѣдатель на настоятелството, и че г. г. Ариадовъ и Паришевъ сѫ единъ отъ членовете на настоятелството, а колкото за Василъ Николовъ—това име е чуждо и непознато за Д-ството.

Горното казахме, за да покажемъ до колко редакцията на в. „Н. С.“ се е заинтересувала да узнае и прѣдаде истината върху най-елементарните нѣща по това Д-ство, и отъ това може да се сѫди до колко ще бѫдатъ състоителни съжденията ѝ относително търговската дѣятельност на Трансп. Акц. Дружество.

Въ въпросната статия, относително Транспортното Д-ство, се казва, безъ да му се мисли много, че то имало било за цѣль да отнеме хлѣба на толкова стотинъ работници, за да се задоволѣли нѣкоги злонамерни и егоистически личности!

Знаете ли вий, който твърдите това, какъ се работи и какъ се е работило до сега въ Варненското пристанище, на какви условия сѫ работѣли канччиитъ? Ако бѫхте се заинтересували да го изучите, щѣхте да дирите другадѣ експлоататорите на канччиитъ и работници, и щѣхте да признаете, че Д-ството ще помогне на постѣдните и ще ги избави отъ досегашните експлоатации.

Но понеже не знаете, иий ще ви расирамъ.

„Традиционното“ право и съоружаването на притѣжателите на ма-

шини, канци и прч., за което се говори въ в. „Н. С.“ може да се е оформило съсън чрезъ контрактъ и прч., но de facto то е съществувало отдавна на следующите начала:

Всѣки притѣжателъ на единъ или по-вече канци е членъ въ това съоружаване или съглашение, и неговите канци работятъ по редъ, т. е. когато имъ доде редътъ. На притѣжателъ: ако днесъ работятъ 20 канци, може да е доинъръ редътъ на притѣжателя X. (който има 10 канци) само съ 2 канци, и той си получава правото само за 2-та канца, на които се плаща по 6 л., всичко 12 л., и отъ които половината взематъ работници и половината притѣжателъ, следъ като се спадне по 20 ст. на канкъ, право за кехаята.

Отъ канци има нѣкои да събиратъ нормалната тежестъ 4 тона (4000 килогр.), други 5, 6 и до 8 тона. А за всички канци, безъ разлика, кехаята раздѣля помежду работници и притѣжателя 6 л. Обаче, тѣзи, които растоварятъ стоките отъ параходите (агенциите на параходите), за да пакаратъ кехаята да извади по-голѣмъ канци на работа, даватъ му нѣкой и други левъ по-вече на канкъ (по-голѣмъ отъ 4 тона) и тия пари кехаята запазва за себе си. Съ това той експлоатира и притѣжателъ и работници.

Сега да видимъ какво и правятъ и агенциите. Казахме, че за единъ канкъ се плаща 6 л. отъ парахода до пристанището. Плаща се още и 1 л. 20 ст. за хамалитъ, които растоварятъ стоката на скелата, всичко 7 л. 20 ст. Да прѣдположимъ, че канкътъ събира само 4000 кил.; значи, агенцията плаща за 4000 килогр. 7 л. 20 ст. А, знаете ли, какво взема отъ търговеца та? Цѣли 14 лева! Аресва ли ви се това, г-да патриотъ около „Н. С.“? И, знаете ли, какво значи да засѣкли навлoto на стоките съ 20 ст. стотъхъ килограмма, и то за да влѣзатъ въ джебовете на чужденците? (Нашето Параходно Д-ство взема истинската такса, която плаща на канци, и позволява даже на търговеца, да си растовари самъ стоката, ако желае). То значи, да дадемъ още едно оръжие на чуждите параходни дружества, да конкуриратъ съ нашите желѣзници, като прѣкарватъ стоките, прѣдназначени за Дупавските пристанища, прѣзъ Галацъ-Браила! И демократъ „Н. С.“ патриотствува! . . .

Каква цѣль гони и какво е прѣлагало Д-ството на канччиитъ — и това да ви расправимъ.

Дружеството има за цѣль да прѣкрати тази експлоатация, както и да сгрупира търговците, за да имъ даде възможностъ да прѣкарватъ поизносно стоките и, съ това, да може да увеличи трафика по нашите желѣзници, като истръгне прѣноса на стоките отъ чуждите пристанища. Д-ството, за туй, се е обѣрило къмъ канччиитъ съ следующето прѣложение: вий имате 2, 3 или 5 канци, които струватъ па пр. 3000 лева. Д-ството ви прѣдлага да ви брои половината отъ стойността на канци, а съ другата половина да станете съдружници. Съ получените пари за половината отъ стойността на канци можете да си купите акции, или ишътъ да ги употребите както щете. Разиските, които прави Д-ството за контора, чиновници и прч., нѣма да се спадатъ отъ печалбите, останали отъ канци, по-

же Д-ството ще се занимава и съ други работи, а вий ще си получите напълно половината отъ печалбите; ако нѣкъ станете и акционеръ, — и това, които ви се слѣда, като такъвъ. Значи, ще бѫдете свободни, нѣма да правите разноски и ще си получавате печалбите, които ще бѫдатъ навѣрно по-добри отъ сега, понеже нѣма да има експлоатации.

Освѣнъ това, настоятелството, подъ своя отговорност, ще има да отпустятъ и на бѣдните канччи-работници по една акция, която да се исплаща седмично въ малки сумми. Работници ще работятъ при Дружеството подъ същите наемни условия, както сега.

Канччиитъ, на които имъ се разправи по този начинъ, се съгласихъ напълно и похвалихъ постъниката на Д-ството. Но това не хареса на тѣзи, на които Д-ството нѣма да позволи да си пълниятъ джебовете на гърба на търговците и работници, и за това тѣ направихъ всевъзможни интриги, за да не стане това съглашение. Една отъ наинитѣ жъртви е и „Н. С.“ . . .

Ако Д-ството желаете да отнеме хлѣба на сегашния еспафъ, както казва в. „Нар. Самозащита“, нѣма да имъ прѣдлага подобни условия, които сѫ очевидно противъ гешефти, а щѣхте просто да си набави канци и хора и да си работи отдельно. Щомъ канччиитъ се влияятъ отъ интригите на тѣзи, които иматъ интересъ да не допушчатъ съглашението, толкъзъ по-лонго за тѣхъ, че не си разбираятъ интересите: Д-ството нѣма да занемари задачата на цѣло търговско съсловие, и на търговията въобще, за да угоди на канализите и интересите на пѣколко интриганти.

И на Давидовата компания не хареса съставянето на това Д-ство, но не можемъ му помогнъ.

За гешефти, които ужъ били имало, не заслужва да се отговаря. Който се съмнѣва, че съществуватъ подобни, нека отиде въ кантората на Д-ството гдѣто, навѣрно ще му се дадатъ съ удоволствие всички свѣдѣния, които би пожелалъ.

Търловецъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

—88—

Долоподписанитѣ, че имаме да обявимъ на почитаемата публика, че отъ днесъ откриваме въ града Варна Техническа Канцелария, съ цѣль да съставяме планове на разни здания и да прѣприемаме построяването и надзирането имъ, съгласно утвърдениетъ имъ планове, както: къщи, магазии, дюгени и поддюгени магазии съ огненопорни сводове, канали, тунели за помѣщаване вина и прч.

На клиентите си прѣдоставяме право, че тѣ сѫ свободни като поискатъ на свои срѣдства да съставятъ техническа комиссия, за провѣряване да ли работата се строи споредъ плана и условията.

Споредъ важността на работата, по споразумѣние даваме пълната гаранция.

Канцеларията се помѣщава, въ собственото здание на М. Даскаловъ, на Мусалата, улица „Царъ Борисъ“ II участъкъ № 1185 и е отворена всекидневно.

Настоящето обявление дава ни най-голяма надѣжда, че интересуващите г-да ще имъ почетятъ съ пристъпствието си за споразумѣние и ще бѫдатъ благодарни гдѣто ще намѣрятъ най-икономичен резултатъ за всѣка една постройка.

гр. Варна, 2-й Януарий 1895 г.

Инженеръ Ваисъ & М. Даскаловъ.

3—720—2

ПЪРВО БЪЛГАРСКО АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО СЪТЪЛСКО ДРУЖЕСТВО ВЪ ВАРНА.

ОБЯВЛЕНИЕ

Дирекцията на I-то Българско Анонимно Акционерно Сътъларско Дружество въ Варна има честь да обяви на интересуващите се, че Дружествената фабрика при с. Гебедже е починала да произвежда за сега всѣкакъв видъ стъклени изделия, а именно: стъкла и чаши отъ разни краски за бира, конякъ и други напитки, лампени стъкла, стъклата за медикаменти и прч. и прч.

Дирекцията като се надѣе, че ще бѫде почетена съ разни поръчки за всѣкакъв видъ стъклени изделия, обѣщаща тѣхното бѣзъ испльзование съ най-голяма точностъ и при най-умбрени цѣни. Поръчките се отправятъ до Дирекцията въ Варна.

Варна, 20 Януарий 1895 г.

Дирекцията.

3—723—2

Отъ Съд. Прист. при Вар. Окр. Съдъ**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 169

На основание испльзителния листъ № 2642 издаденъ прѣз 1894 година отъ Козлуджански Мир. Съдия въ полза на Реджебъ Юмеровъ отъ с. Кошакъ, противъ Иови Панаютовъ отъ сѫщото село за 334 л. и становитъ разноски, обявявамъ, че отъ денътъ на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще произведѣ публична проданъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. Съдопроизводство на стѣдущи отъѣтвѣтнико имена: 1) **нива** 6 дек. въ землището на с. Кошакъ, мѣстностъ „Тузлу-Гърджаютъ“, съсѣди: Мустафа Сейдуловъ, Димитър Митровъ, Атанасъ Николовъ и пѣть, първоначално прицѣпена за 48 лева; 2) **нива** 5 дек. също землище, мѣстностъ „Кътюрлюктъ“, съсѣди: Али Сейдовъ, Михмѣтъ Исмаиловъ, Костадинъ Димитровъ и пѣть — 40 лева; 3) **нива** 6 декара също землище, мѣстностъ „Кътълъ Сърътъ“ съсѣди: Стоянъ Николовъ, Мустафа Сендовъ, Кръстю Яневъ — 48 лева; 4) **нива** 1 дек. също землище, мѣстностъ „Къзълъзъбъ“; Бостанъ; 5) **нива** 10 дек. също землище, мѣстностъ „Дикъ Бостанъ“; Ибраимъ Алиевъ, Атанасъ Георгиевъ, Костадинъ Яневъ и пѣть — 80 лева.

Прѣдаџбата ще произведѣ въ канцеларията на туканиото съд. приставство; желающите да купятъ упомѣнатъ имоти нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣленъ по горѣ срокъ.

гр. Варна, 19 Януарий 1895 г.

II. Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—719—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 168

На основание испльзителния листъ № 2278 издаденъ отъ Варненски Окр. Мир. Съдия прѣз 1887 год. въ полза на Саркиза и Ованеза Кумпанаџийнови отъ гр. Варна, противъ Мустафа Кюпъровъ за 43760 лева, опрѣдѣлениетъ имъ въ листа лихви и становитъ разноски, обявявамъ, че отъ денътъ на последното трикратно обнародване настоящето до 31 день, ще произведѣ публична проданъ, съобразно чл. чл. 1021 и 1025 отъ Гражд. Съдопроизводство на стѣдущи отъѣтвѣтнико имена: 1) **къща** въ с. Карагюръ, при съсѣди: Махмудъ Ахмедовъ, Щерю Георгиевъ и Калуди Георгиевъ. Първоначално прицѣпена за 300 лева; 2) **нива** 10 дек. въ землището на сѫщото село мѣстностъ „Куру Торла“ съсѣди: Ахмедъ Хюсениновъ, Госта Атанасовъ — 10 лева.

Прѣдаџбата ще извѣримъ въ канцеларията на туканиото съд. приставство; желающите да купятъ казаниетъ имоти нека се явятъ прѣзъ опрѣдѣленъ по горѣ срокъ.

гр. Варна, 19 Януарий 1895 г.

II. Съд. Приставъ: К. К. Кутевъ.

3—718—3